

Δεν επιθυμεί επαίνους. Δεν τους ζήτησε, δεν τους αναζήτησε πο-τέ, πουθενά και σε κανέναν. Ειλικρινώ ς, στεναχωριέται όταν τον επαινούν. Αποφεύγει κάτι τέτοιο. Και δεν...

το πράττει για να δείξει ταπεινός, αλλά επειδή η ζωή του είναι ταπεινή.
Ας με συγχωρέσει για τις σκέψεις. Είμαι σίγουρος, πως τόσα χρόνια πνευματικώ ν αγώ νων, έδωσαν στο σεβάσμιό του πρόσωπο τη δυνατότητα να διακρίνει, να υπομένει, να κρατά την ταπείνωση, εκεί που την κράτησαν οι άγιοι με το βίο τους. Εξάλλου, ταπεινός, είναι εκείνος που πιστεύει πως απέχει από ζητούμενο, αλλά την ίδια στιγμή γι' αυτό συνεχίζει να προσεύχεται και να αγωνίζεται.
Είναι γεγονός πως η όμορφή μας Μητρόπολη, μια Μητρόπολη ξεχωριστή, φιλοξενεί στο χώ μα της τη ζωντανή ιστορία αιώ νων πνευματικής φύσης. Τα Άγια Μετέωρα, μοναδικά στην υφήλιο, δεν αποτελούν ένα ακόμη πολιτισμικό γεγονός, αλλά μία αγιοπνευματική μαρτυρία που δημιουργεί πολιτισμό. Είναι ένα ζωντανό εργαστήριο αγιότητας. Από έρωτα και με έρωτα, που απευθύνεται στο πρόσωπο του Χριστού, οι μοναχοί αναλαμβάνουν να ανέβουν την κλίμακα των αρετώ ν, μέσα από τον αγώ να της μεταμόρφωσης των παθώ ν.
Ο Θεός αφήνει τα σημάδια της χάριτος διαχρονικά. Δεν υπήρξαν άγιοι εξακολουθούν να υπάρχουν. Δεν υπήρξαν σπουδαίες μοναστικές αδελφότητες ακόμη υφίστανται. Βλέπετε, τα σημάδια του Θεού δεν ξεθωριάζουν. Μία μοναστική αδελφότητα που έχει αναπτυχθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια, είναι η Ιερά Μονή Βαρλαάμ
. Μία αδελφότητα που προοδεύει πνευματικά, υπό το άγρυπνο βλέμμα του γέροντός της

π. Ισιδώ ρου
, το πρόσωπο του οποίου εορτάζει σήμερα.
Δεν είμαι κατάλληλος να μιλήσω για το πρόσωπο ενός τόσο σπουδαίου πνευματικού ανδρός. Θέλω, όμως, και θεωρώ πως μπορώ να ψηλαφίσω τα όμορφα σημεία αυτής της μορφής. Ο Γέροντας Ισίδωρος είναι προικισμένος από τον Θεό με πολλά χαρίσματα. Θεωρώ , πως δεν του δόθηκαν απλόχερα, αλλά αγωνίστηκε για τη μεταμόρφωση των παθώ ν και αγωνίζεται. Ε, αυτό τον κάνει όμορφο άνθρωπο! Πράγματι, ο Γέροντας είναι όμορφος άνθρωπος. Δεν τον ακούς να κατακρίνει, να γίνεται εμπαθής, να μνησικακεί. Και απορείς με την μακροθυμία του. Και κάτι ακόμη. Ποτέ του δεν καλλιέργησε το θλιβερό φαινόμενο του γεροντισμού, που δημιουργεί οπαδούς και όχι πιστούς.
Θέλω, όμως, να σταθώ σε δύο σημεία. Στην απλότητά του και στην ταπεινότητά του. Θα διερωτόταν κάποιος πως μπορεί ένας Καθηγούμενος μιας τέτοιας Ιεράς Μονής να ζει απλά και ταπεινά. Πράγματι, όταν συζητήσεις μαζί του, γεμίζεις την ύπαρξη σου με εκπλήξεις. Το πρόσωπο του σε εκπλήσσει ευχάριστα. Αγαπάει όλους τους ανθρώ πους. Σε όλους βρίσκει όμορφα στοιχεία. Συγχωρεί, ακούει, κατανοεί. Μέσα από τον γέροντα, υπάρχεις. Εννοώ πως η αγάπη του σου δίνει σημασία, προσοχή, σε ακούει, σε ρωτάει, θέλει να γνωρίσει, όχι να διδάξει! Κι όλα αυτά με απλότητα και ησυχία. Εξάλλου, οι άγιοι γιατί είναι όμορφοι άνθρωποι;Έχω την αίσθηση πως η απάντηση δεν εξαντλείται σε μακροσκελείς αναλύσεις αλλά στην απλότητα και την ησυχία του προσώ που τους. Ε, λοιπόν, αυτή είναι η ομορφιά του ορθόδοξου ανθρωπισμού.
Ο Μ. Βασίλειος, μεταξύ άλλων, έγραψε και εγκωμιαστικές ομιλίες. Σε μία από αυτές, που διατηρεί πανηγυρικό χαρακτήρα, εξυμνεί τον μάρτυρα Γόρδιο με λόγους επαινετικούς.Έχω την αίσθηση πως τις ίδιες λέξεις θα διατύπωνε ο Βασίλειος, σε παροντικό χρόνο, εάν είχε μπροστά του τον Γέροντα Ισίδωρο. «Απέφυγε τους θορύβους της πόλεως, την ταραχή της αγοράς, την αλαζονεία των αρχόντων, τα δικαστήρια, τους συκοφάντες, τους πωλητές, τους αγοραστές, αυτούς που ορκίζονται.. Διατηρούσε καθαρά τα αυτιά του και τα μάτια του και πρώ τα από όλα ήταν καθαρός κατά την καρδιά, για να μπορέσει να δει τον Θεό και για να γίνει μακάριος. Είδε με αποκαλύψεις διδάχθηκε τα μυστήρια όχι από ανθρώ πους, ούτε διά μέσου ανθρώ πων, αλλά με το να έχει μαζί του τον μεγάλο διδάσκαλο, το Πνεύμα της αληθείας».

διάκονος Ι.Μ. Σταγώ ν & Μετεώ ρων
π. Ηρακλής Αθ. Φίλιος